

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P7\_TA(2012)0418

**Wdrożenie dyrektywy 2008/48/WE w sprawie umów o kredyt konsumencki**

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy 2008/48/WE w sprawie kredytu konsumenckiego (2012/2037(INI))**

(2015/C 419/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A7-0343/2012),
- A. mając na uwadze, że otwarcie rynków krajowych w ważnym pod względem gospodarczym sektorze kredytów konsumenckich, wspieranie konkurencji, rozwiązywanie kwestii różnego poziomu ochrony konsumentów, usuwanie potencjalnych zakłóceń konkurencji między podmiotami rynkowymi oraz poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego stanowią zadanie polityczne, przed którym stoi UE, oraz leżą w interesie konsumentów i kredytodawców;
- B. mając na uwadze, że ukierunkowana ostateczna harmonizacja wprowadzona dyrektywą w sprawie kredytu konsumenckiego w pięciu podobszarach, w oparciu o uzgodnienia oferujące państwom członkowskim pewną dozę swobody, szczególnie jeżeli chodzi o ewentualne różne podejścia do wdrożenia, stworzyła wspólne europejskie ramy prawne ochrony konsumentów;
- C. mając jednak na uwadze, że nadal należy pokonać pewne przeszkody prawne i praktyczne;
- D. mając na uwadze, że jak wykazało badanie Parlamentu Europejskiego poświęcone wdrożeniu dyrektywy w sprawie kredytu konsumenckiego, w przypadku pewnych kluczowych przepisów tej dyrektywy, np. art. 5 dotyczącego informacji przedkontraktowych, nie osiągnięto planowanego ujednoczenia przepisów państw członkowskich z uwagi na różną interpretację i stosowanie tych przepisów przez państwa członkowskie;
- E. mając na uwadze, że z uwagi na krótki termin oraz liczbę i zakres wymaganych zmian prawnych, nie wszystkie państwa członkowskie dokonały transpozycji dyrektywy w sprawie kredytu konsumenckiego w przewidzianym czasie, a w niektórych przypadkach, nie w pełni prawidłowo;
- F. mając na uwadze, że według danych statystycznych od chwili wejścia w życie dyrektywy nie nastąpił wzrost liczby kredytów konsumenckich zaciąganych transgranicznie, chociaż można to wyjaśnić różnymi czynnikami, takimi jak język, a także ogromnymi problemami sektora finansowego oraz niedostępnością dla konsumentów wystarczających informacji na temat możliwości zawierania transgranicznych kredytów konsumenckich oraz praw konsumentów, które przysługują im w przypadku zawierania takich umów;
- G. mając na uwadze, że właściwe praktyki w zakresie ochrony konsumentów w sektorze kredytowym odgrywają ważną rolę w gwarantowaniu stabilności finansowej; mając na uwadze, że niestabilność kursów walutowych stanowi poważne zagrożenie dla konsumentów, zwłaszcza w czasach kryzysów finansowych;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

- H. mając na uwadze, że zbyt częste udzielanie konsumentom kredytów w walutach obcych podwyższyło ryzyko i straty poniesione przez gospodarstwa domowe;
- I. mając na uwadze, że Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego przyjęła w dniu 21 września 2011 r. ważne zalecenie w sprawie kredytów w walutach obcych (ERRS/2011/1);
- J. mając na uwadze, że na mocy art. 27 dyrektywy Komisja zobowiązana jest do dokonania przeglądu pewnych jej aspektów oraz mając na uwadze, że w związku z tym zleciła już przeprowadzenie analizy przygotowawczej;
- K. mając na uwadze, że przywiązuje ona dużą wagę do otrzymywania aktualnych informacji o etapach oraz wynikach przeglądu, a także do możliwości wydania opinii:
1. z zadowoleniem przyjmuje to, że przygotowując się do przeglądu dyrektywy Komisja już przeprowadza analizę jej wpływu na rynek wewnętrzny i ochronę konsumentów, aby szczególnie zbadać jej wpływ na zawieranie transgranicznych umów kredytowych, wyraża również uznanie dla kompleksowych wysiłków podjętych przez Komisję, krajowe organy ustawodawcze i instytucje kredytowe;
  2. zwraca uwagę, że usprawnienie transgranicznego rynku kredytów konsumenckich może zapewnić europejską wartość dodaną w postaci wsparcia rynku wewnętrznego; uważa, że można to osiągnąć m.in. poprzez lepsze informowanie konsumentów o możliwości zaciągnięcia kredytu konsumenckiego w innym państwie członkowskim oraz o prawach, które przysługują im w przypadku zawierania takich umów;
  3. przyjmuje do wiadomości, że udział kredytów konsumenckich zaciąganych transgranicznie stanowi mniej niż 2 % całkowitego rynku kredytowego oraz że około 20 % kredytów zaciąga się przez internet;
  4. zwraca uwagę, że jednym z celów dyrektywy było zapewnienie dostępności informacji, a co za tym idzie wsparcie funkcjonowania rynku wewnętrznego również w zakresie udzielania kredytów, co umożliwi dokonanie oceny, czy liczba transgranicznych umów o kredyt wzrasta;
  5. uważa, że przepisy dotyczące informacji udzielanych przed zawarciem umowy, wyjaśnień wymaganych art. 5 ust. 6, oraz oceny zdolności kredytowej zgodnie z art. 8 pełnią ważną rolę w kwestii poprawy wiedzy konsumentów na temat zagrożeń związanych z kredytami walutowymi;
  6. wzywa jednak do tego, aby organy nadzoru wymagały od instytucji finansowych udzielania konsumentom dostosowanych do ich potrzeb, pełnych i zrozumiałych wyjaśnień dotyczących zagrożeń związanych z kredytami walutowymi oraz wpływu na raty kredytu poważnej deprecjacji prawnego środka płatniczego państwa członkowskiego, w którym konsument ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, oraz wzrostu zagranicznej stopy procentowej; jest zdania, że wyjaśnień tych należy udzielać przed podpisaniem jakiegokolwiek umowy;
  7. dostrzega obawy niektórych państw członkowskich dotyczące sposobu przedstawienia konsumentom informacji przed zawarciem umowy za pośrednictwem standardowego europejskiego arkusza informacyjnego dotyczącego kredytu konsumenckiego, który jest tak złożony pod względem technicznym, że utrudnia konsumentom skuteczne zrozumienie tych informacji; uważa, że skuteczność standardowego europejskiego arkusza informacyjnego dotyczącego kredytu konsumenckiego powinna stanowić ważny element oceny skutków dyrektywy przeprowadzanej przez Komisję;
  8. z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzoną przez Komisję we wrześniu 2011 r. kontrolę „SWEEP”, której wyniki pokazały, że w przypadku 70 % zbadanych stron internetowych instytucji finansowych brakowało ważnych informacji w reklamach oraz istotnych danych w samych ofertach kredytowych, a prezentacja kosztów wprowadzała w błąd, zwraca się zatem do Komisji i państw członkowskich o podjęcie właściwych działań w celu skorygowania tej sytuacji; zwraca w związku z tym uwagę, że zasady dotyczące reprezentatywnych przykładów nie są czasami stosowane należycie, w związku z czym konieczna jest poprawa;
  9. domaga się, by praktyki instytucji finansowych związane z reklamą i wprowadzaniem produktów do obrotu były ściśle monitorowane w celu uniknięcia mylących lub nieprawdziwych informacji w reklamie i marketingu dotyczącym umów kredytowych;
  10. odnotowuje, że niektóre państwa członkowskie skorzystały z możliwości rozszerzenia zakresu stosowania dyrektywy na inne produkty finansowe, i wydaje się, że nie spowodowało to braku spójności w jej stosowaniu;
  11. podkreśla, że podstawą odniesienia dla przepisów ustawowych powinny być zwyczajowe praktyki, potrzeby przeciętnych konsumentów i przedsiębiorców, a nie nieliczne przypadki nadużyć polegających na uczynieniu informacji udzielanych konsumentom mniej zrozumiałymi i przejrzystymi oraz trudniejszymi do porównania;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

12. zauważa, że większość przepisów nie gwarantuje automatycznie lepszej ochrony konsumentów, a nadmiar informacji, zwłaszcza w przypadku niedoświadczonych konsumentów, może prowadzić do większego zamętu niż wyjaśnienia; uznaje w tym kontekście wiedzę fachową, pomoc i edukację finansową, jaką zapewniają stowarzyszenia konsumentów, oraz ich potencjalną rolę w restrukturyzacji kredytów w imieniu gospodarstw domowych znajdujących się w trudnej sytuacji;

13. wzywa do zapewnienia konsumentom prawa do informacji zarówno o kosztach usług dodatkowych, jak o prawie do wykupienia usług dodatkowych (takich jak ubezpieczenia) od innych dostawców; uważa, że instytucje finansowe powinny być zobowiązane do odróżnienia takich usług i związanych z nimi opłat od tych, które wiążą się z podstawową pożyczką, oraz do jasnego przedstawienia, jakie usługi są niezbędne do udzielenia pożyczki, a jakie zależą wyłącznie od decyzji kredytobiorcy;

14. uważa, że należy dokładniej zbadać trudności, które mogą wystąpić w związku z korzystaniem z prawa do odstąpienia od umowy w przypadkach zawarcia umów powiązanych; podkreśla znaczenie uświadomienia konsumentów, że gdyby zdecydowali się skorzystać z prawa odstąpienia od umowy w przypadkach, gdzie dostawca lub usługodawca otrzymują bezpośrednio kwotę odpowiadającą płatności od kredytodawcy na podstawie umowy dodatkowej, konsumenci nie ponoszą żadnych dodatkowych opłat, prowizji lub kosztów w związku z wyświadczoną usługą finansową;

15. wzywa Komisję, by dokonała oceny stopnia niewywiązywania się z obowiązków dotyczących udzielania informacji w umowach, w których pośrednicy nie są związani wymogami udzielania informacji przed zawarciem umowy, w celu ustalenia, jak można najlepiej chronić konsumentów w takich sytuacjach;

16. uważa, że należy zwrócić szczególną uwagę na skomplikowane uregulowania dotyczące przedterminowej spłaty;

17. uważa, że przed wprowadzeniem zmian stóp procentowych konsumenci powinni być powiadamiani w sposób zapewniający im dostateczny czas na przeprowadzenie badania rynku i zmianę kredytodawcy, zanim zmiany te wejdą w życie;

18. stwierdza potrzebę wyjaśnienia znaczenia terminu „reprezentatywny przykład”;

19. podkreśla, że konieczne jest zapewnienie jednolitego sposobu obliczania rocznej stopy oprocentowania, likwidacja niejasności oraz zapewnienie spójności z wszystkimi pozostałymi instrumentami prawnymi;

20. apeluje do państw członkowskich o dopilnowanie, by krajowym organom nadzoru przyznano wszelkie uprawnienia i zasoby niezbędne do wykonywania ich zadań; wzywa krajowe organy nadzoru, by skutecznie monitorowały one zgodność z przepisami dyrektywy oraz egzekwowały ich przestrzeganie;

21. podkreśla, że przy ustalaniu terminów transpozycji w przyszłości należy uwzględnić w większym stopniu zmiany w prawie krajowym, które pociąga za sobą proces transpozycji;

22. wzywa państwa członkowskie rozszerzenia obecnego poziomu ochrony konsumentów również na dziedzinę kredytów, w tym na kredyty krótkoterminowe, udzielane za pośrednictwem internetu, krótkich wiadomości tekstowych lub innych zdalnych środków komunikacji, które stają się coraz powszechniejszym elementem rynku kredytów konsumenckich, w przypadku kwot poniżej niższego progu w wysokości 200 euro, który znajduje się obecnie poza zakresem dyrektywy;

23. podkreśla, że obecnie nie ma żadnych przesłanek do zmiany dyrektywy, lecz raczej najpierw należy zadbać o jej prawidłową transpozycję i o prawidłowe egzekwowanie jej przepisów;

24. uważa, że po pełnej i prawidłowej transpozycji dyrektywy należy ocenić jej praktyczne efekty, zanim Komisja zaproponuje jakiegokolwiek niezbędne zmiany; wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania z oceny wdrażania dyrektywy oraz pełnej oceny jej skutków w zakresie ochrony konsumentów, z uwzględnieniem skutków kryzysu finansowego oraz nowych ram prawnych UE w dziedzinie usług finansowych;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

25. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

P7\_TA(2012)0419

## Pakt inwestycji społecznych

### Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie paktu na rzecz inwestycji społecznych – reakcja na kryzys (2012/2003(INI))

(2015/C 419/02)

*Parlament Europejski,*

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 5, 6, 9, 147, 149, 151 i 153,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 listopada 2010 r. pt. „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia: europejski wkład w pełne zatrudnienie” (COM(2010)0682) oraz swoją rezolucję w tej sprawie z dnia 26 października 2011 r. <sup>(1)</sup>,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 listopada 2011 r. w sprawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2012 r. (COM(2011)0815) oraz załączony do niego projekt wspólnego sprawozdania w sprawie zatrudnienia, a także swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie zatrudnienia i aspektów społecznych w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2012 r. <sup>(2)</sup>,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 kwietnia 2012 r. zatytułowany „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” (COM(2012)0173),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 października 2008 r. w sprawie zalecenia Komisji dotyczącego aktywnej integracji osób wykluczonych z rynku pracy (COM(2008)0639) i swoją rezolucję w tej sprawie z dnia 6 maja 2009 r. <sup>(3)</sup>,
- uwzględniając badanie Eurostatu ze stycznia 2012 r. oraz notatkę prasową Eurostatu z dnia 8 lutego 2012 r. <sup>(4)</sup>,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: Europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej” (COM(2010)0758), opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w tej sprawie <sup>(5)</sup> i rezolucję z 15 listopada 2011 r. w tej sprawie <sup>(6)</sup>,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2008 r. w sprawie Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym (2010) <sup>(7)</sup>,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 lipca 2008 r. zatytułowany „Odnowiona agenda społeczna: Możliwości, dostęp i solidarność w Europie XXI wieku” (COM(2008)0412) oraz swoją rezolucję w tej sprawie z dnia 6 maja 2009 r. <sup>(8)</sup>,

<sup>(1)</sup> Teksty przyjęte, P7\_TA(2011)0466.

<sup>(2)</sup> Teksty przyjęte, P7\_TA(2012)0047.

<sup>(3)</sup> Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 23.

<sup>(4)</sup> Notatka prasowa Eurostatu 21/2012, s. 1.

<sup>(5)</sup> Dz.U. C 248 z 25.8.2011, s. 130.

<sup>(6)</sup> Teksty przyjęte, P7\_TA(2011)0495.

<sup>(7)</sup> Dz.U. L 298 z 7.11.2008, s. 20.

<sup>(8)</sup> Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 11.